

Средно училище с изучаване на чужди езици „Свети Климент Охридски“ - Благоевград

Михаела Янева, VII клас, 2016 г.

ПЕСЕН ЗА КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ

текст: Мария Петрова
музика и аранжимент: Йосиф Калпачки

Твоето дело книжовно,
нашия път озари.
Дело за подвиг достойно,
нека вовек да зари!

Припев:

Пеем за теб, учителю,
славим и твоето име.
Пеем за теб, будителю,
с българска гордост дари ни.

Азбука нова създаде
и я на Кирил нарече.
Български дух да опазиш
ти пред народа се врене.

С вяра апостолска бдеше
не за пари и за слава,
а за народа твореше...
Българин верен остана!

Климент е нашето знаме,
ние го носим в сърцето.
То е кат звездния пламък,
що озарява небето!

В този брой:

- ◆ С поглед назад през годините...
- ◆ „Училище любимо,...“ споделят бивши възпитаници
“Ние обичаме да се връщаме в нашето училище, така че скоро можем да се срещнем отново. Ще ни познаете по широките усмивки.”
- ◆ Говорят нашите учители:
“Училището е моят втори дом. То е радост и вълнение, копнеж и усъвършенстване.”
- ◆ Езикът е богатство
- ◆ 1100 години от смъртта на свети Климент Охридски
- ◆ Постиженията и наградите на учениците говорят за нас...
- ◆ Ученически парламент
- ◆ 25 години доверие:
Родители, бивши възпитаници на училището и техните деца, възпитаници днес
- ◆ Ученическа поезия

Климент Охридски

Чудни букви сътворили,
солунските братя мили.
Ученици те събрали,
Наум, Климент, Ангеларий.

В българските манастири
те преписвали са книги,
за да учим и творим
на езика наш любим.

Днес училища, университети
носят имената свети.
Климент Охридски, води ни,
към бъдещите ни години.

Димитър Бундов, VII клас

Колективът на СУИЧЕ "Свети Климент Охридски", ноември 2016 г.

Уважаеми настоящи и бивши учители, служители и ученици,

Отправлям своя поздрав към всички вас по случай 25-годишния юбилей на Средно училище с изучаване на чужди езици "Свети Климент Охридски" - Благоевград. Това е голям празник за нашето училище, което се превърна в емблема на качествено образование в национален мащаб. Днешният празник с основание може да се нарече празник на всеки, който учи или е учил и преподавал тук. Ние от училищното ръководство се гордеем, че 25 години наред даваме на България десетки образовани хора, търсещи по-високо образование и кариерно развитие у нас и по света.

За нас постигнатите успехи през годините са не само удовлетворение от положените резултатни усилия на преподаватели и ученици, но са повод да търсим нови форми за тяхното бъдещо продължаване в съвременния мултикултурен и високотехнологичен свят. Четвърт век е един достоен период, в който равносметката днес е, че образованието в СУИЧЕ "Св. Климент Охридски" - Благоевград, е адекватно на потребностите на младите хора, търсещи реализация в съвременния глобализиран свят. Затова и днес сме длъжни да отдадем значимото на патрона св. Климент Охридски, на неговото дело, поставило началото на книжовността и жаждата за просвещение.

Тук е мястото да благодарим и на всички наши бивши ученици и дарители през годините, както и на учредителите и основателите на училището и на хората, които са го ръководили. Благодарим за вашия безценен принос в подпомагане на образователно-възпитателния процес и за обогатяване на материално-техническата база! Отправляме своята благодарност и към всички родители, станали част от нашите дейности и инициативи!

СУИЧЕ "Св.Климент Охридски" - Благоевград, за четвърт век е заело своето достойно място като водещо учебно заведение.

Честит празник!

И нека БОГ да е с нас!

Д-р Светлин Абаджиев,
директор на СУИЧЕ "Свети Климент Охридски" - Благоевград

П О Р И В

С поглед назад през годините...

Първо искам да поздравя и благодаря на хората, работили и учили в Средно общообразователно училище с изучаване на чужди езици „Свети Климент Охридски“ през тези 25 години:

На целия екип - педагогически и непедагогически състав, за огромния труд през годините, за преглътнатите сълзи от болка и радост, за всички тези невидими дейности, без които няма напредък, за безсънните нощи и решените проблеми.

На всички ученици - малки, големи и тези, вече напуснали училището, за грезите очи, за детската обич и желанието да бъдат добри хора, за устрема и дръзновението, за амбициите и достиженията, за стремежа към книгите и новите технологии, за волята да се учат и преодоляват трудности, за смеха и младежкия дух.

На родителите - за доверието и решението да изберат нашето училище, за проявеното разбиране и съдействието в трудни моменти.

На всички приятели на училището, които никак не са малко, за вярата и подкрепата в дни на търсене на най-доброто възможно решение.

На всички, от които съм се учила през годините, които също са много.

Всеки един от тях е част от моя живот. Поклон пред всички вас, сърдечни пожелания за здраве, успехи и сбъднати мечти. Светла памет на тези, които, уви вече не са сред нас, но са дали много от себе си за просперитета на училището ни.

Заедно създадохме и утвърдихме СОУИЧЕ „Св. Кл. Охридски“ /днес СУИЧЕ „Св. Кл. Охридски“/. През годините най-ярко се откроява откриването и преместването ни в новата сграда на училището. Първата новопостроена сграда за училище в България след промените.

В спомените ми изплуват още много моменти, в които ние сме били първи-компютърната лаборатория по инициативата на IBM за България, непрекъснатата връзка с Интернет още през 1995 година, сателитна връзка в помощ на чуждоезиковото обучение.

Училището ни стартира първо и е водещо в работата по международни образователни проекти по програмите „Сократ“, „Учене през целия живот“ и „Еразъм+“. Десетки учители и ученици достойно са представяли работата на училището, образователната система и България пред чуждестранни колеги и ученици.

Ние бяхме първото училище в България, домакин на срещи по програмите „Арион“ и „Учебни визити“ на представители от Европа, които взимат решения в сферата на образованието в своите страни.

Ние бяхме сред малкото училища в България, реализирали образователен обмен на училищни администратори по програмата „Фулбрайт“ на Българо-американската комисия за образователен обмен. Обменът бе в две последователни учебни години, първо в колежа в град Барабо към Университета в Уисконсин през 2002 и през 2003 година в нашето училище.

Първи бяхме и в конкурса за поезия по картина на френски език и редица други общи инициативи с Френския културен институт към посолството на Република Франция, София.

Бяхме първи на първата олимпиада по руски език през 2001 година. Първият спечелен проект от българи пред фонд Елцин за езиков център с учебна литература и пособия. Първи в България започнахме да провеждаме „Тотален диктант“ чрез директна он-лайн връзка с университета в град Новосибирск.

Не малко наши ученици са участвали в международните лагери „Московия“, в инициативата „Живая классика“ и Световния фестивал на руския език в Санкт Петербург. Педагозите са повишавали квалификацията си в обученията в Москва и Новосибирск.

Ние сме първото училище, удостоено с приза „Глобално училище на годината“ през 2015 година, за дългогодишна работа в сферата на обучението за развитие.

Има още много, много неспоменати успехи и добри практики. Но най-важното са хилядите наши завършили ученици, които със своя труд и умения допринасят за развитието на нашия град, България и за утвърждаването на българите по света като знаещи и можещи хора. Хора, на които Европа и светът разчитат.

*Катерина Марчева,
директор на СОУИЧЕ "Свети Климент Охридски" - Благоевград от 1992 г. до 29.06.2016 г.*

Освещаване знамето на училището, 25.11.1992 г.

Новопостроената сграда

Лазар Причкапов открива новата сграда, 14 декември 2005 г.

„Училище любимо,...“ споделят бивши възпитаници

Казвам се Елени Петкова и бях възпитаник на СУИЧЕ "Свети Климент Охридски" цели 12 години. Години, в които срещнах първите си истински приятели, в които изградих своя индивидуален характер. Срещнах прекрасни преподаватели, които споделяха моите емоции, научиха ме да бъда честен и отговорен човек, образоваха ме.

Дори за миг не ми се е искало училищните ми години там да свършват, но пораснах и трябваше да продължа напред по пътя на живота.

Често пъти се връщах, участвах в тържественото изпращане на абитуриентите ни, но най-голямата ми победа до момента е, че благодарение на учителите, които имах, реших да следвам същия път и аз самата станах учител!

Обичах начина, по който учителите подкрепяха интересите ми, говореха с мен, и сега, в моята работа, се стремя да боравя със същата обич и отговорност към моите деца. Опитвам се да ги науча на всичко, което ще им бъде необходимо, за да израснат възпитани и умни хора, да играят и да намират приятели така, както аз самата правех в нашето училище.

В мен винаги ще остане един прекрасен спомен за хубавите и трудните моменти, в които бяхме заедно и се подкрепяхме. Отстояхме самостоятелността на нашето училище, направихме му собствена сграда и запазихме чисто и неопетнено неговото име.

На настоящите и бъдещите ученици в СУИЧЕ "Свети Климент Охридски" желая да бъдат здрави, да градят своето бъдеще умно, защото, както животът е само един, така и училищните години са само веднъж в живота!

Пазете ги и им се наслаждавайте пълноценно!

Много успехи на учителския колектив! Смело напред и нагоре!

Елени Петкова, випуск 2010, учител в ЦДО, 120 ОУ „Г. С. Раковски“, София

СУИЧЕ е мястото, където сме прекарвали 12 години от живота си, най-важните 12 години – от любознателни малчугани до големи хора, знаещи какво целят в живота и имащи сила и вяра да го постигнат. Всичко това, благодарение на целия колектив, членовете на който бяха не просто учители за нас, а хора, които ни изградиха като личности, окуражаваха ни да вярваме, че можем да се справим с всичко.

Често сме се ядосвали на задачите, които ни поставят. Смятали сме, че е невъзможно да се справим, но връщайки се назад, осъзнаваме колко сме благодарни за това, че са развивали нашите умения и са провокирали въображението ни. Благодарни сме, че ни доказаха, че ако се трудим, ще се справим с всичко – урок, който се помни цял живот.

Чрез работата по проекти училището ни предостави възможност да посетим различни места, да се запознаем с наши връстници от целия свят, с тяхната култура и обичаи. Никога няма да забравим лагера „Московия“ – месец прекаран в Русия, заобиколен от наши връстници от цял свят – Испания, Германия, Беларус, Америка, Египет, Индия и др. Там създадохме приятелства, които със сигурност ще траят цял живот.

Можем да разкажем за още вълнуващи моменти, преживени в СУИЧЕ, но изводът от всички тях е, че сме благодарни на целия колектив от учители, които вярваха в нас, за тези 12 години. Връщайки се назад, отново бихме избрали нашето училище.

Така че, скъпи ученици, не се сърдете на своите учители, че са строги, ами участвайте активно в работата с тях, заслужава си!

Ние обичаме да се връщаме в нашето училище, така че скоро можем да се срещнем отново. Ще ни познаете по широките усмивки. Честита 25-годишнина, скъпо училище!

Лора Влахова, випуск 2013, студентка в Медицински университет, София

Никола Влахов, випуск 2009, докторант по право в НБУ, София

Честита 25-годишнина на любимото ми училище, СУИЧЕ!

От вълнуващия първи учебен ден в далечната 1994 година до незабравимия абитуриентски бал, в училище аз израствах, научавах, опознавах света и намерих много приятели сред моите съученици и учители. Благодаря ви! Продължавайте да работите на същото високо ниво с професионализъм и отдаденост към учениците. Пожелавам ви много успехи в следващите 125 години!

Зорница Ангелова, випуск 2006,

Финансиране и проекти, ING Bank, Амстердам, Холандия

Йордан Христов, випуск 2008,

специализант по кардиология УМБАЛ "Св. Анна", София

Скъпи ученици, уважаеми учители, днес се навършват 25 години от основаването на училището ни. Бих желал да Ви поздравя с този голям празник. Това са едни от най-значимите години в живота, които ни оформят като личности.

За този четвърт век от съществуването си СУИЧЕ се превърна в една обществена институция за града ни. Пожелавам на вас и на нашите учители здраве, дълголетие и постоянство!

„Училище мое любимо и мило...“

Когато ме поканиха да напиша няколко думи по случай двадесет и петата годишнина на Средно училище с изучаване на чужди езици „Свети Климент Охридски“, много се зарадвах, че ще имам възможността да стана част от цялата еуфория, която царува в дните преди самия юбилей. Няма да Ви отегчавам с дълги и прочувствени слова. Това, което искам да кажа, обаче е, че от I до XII клас съм учила в СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“ не защото не ме приеха в ПМГ „Акад. Сергей Корольов“ или ЕГ „Акад. Стоянов“, а защото така си избрах. Училището избра мен и аз него. Там се чувствах на място – сред моите учители, които бяха извори на знания за мен и сред съученици, с които сме се конкурирали по знания.

СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“ – това не е просто име за мен. Това звучи гордо! Там съм прекарала по-голямата част от живота си. По този път вървяха и моят брат, и моята сестра. Те също имаха възможността да се докоснат до опита, който учителите ни предаваха по време на ученическите ни години.

И днес, с топлина в сърцето, си спомням за учителите, класната стая, първия и последния учебен звънец.

Пожелавам на СУИЧЕ „Свети Климент Охридски“ още дълги години да бъде и пребъде, да даде и на други деца това, което даде на мен. На учителите пожелавам крепко здраве, за да имат сили да продължават да изпълняват мисията си като учители, много професионални успехи и благополучие както за тях, така и за самото училище. Благодаря Ви, че бях част от това! Завинаги ще остане така!

На добър час, СУИЧЕ „Свети Климент Охридски“!!!

Панка Олева, випуск 2008, магистър по право и международни отношения

Говорят учителите от Средно училище с изучаване на чужди езици „Св. Кл. Охридски“

Какво е за мен СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“?

Някога, някога, в далечната 1984 година, няколко млади колеги сложихме началото на паралелки с изучаване на руски език към ПГ „Св. св. Кирил и Методий“.

Ентузиазирани и окрилени от възлаганите върху ни очаквания и надежди дадохме максимум сили и способности.

Така, както са нужни четири здрави колони в четирите края на една сграда, така и ние застанахме здраво и устоявахме на всички ветрове на политически, исторически и вътрешноучилищни бури.

Всяка следваща учебна година идваха по още четирима и постепенно се оформи колективът на училището. Всеки новодошъл поемаше щафетата, включваше знанията и компетентностите си, работеше за станалото вече институция „езиково училище“. Заедно пораснахме, помъдряхме и израснахме.

Наближават годините на светлия залез в кариерата ни, когато с пълни от детска обич и учителско удовлетворение сърца ще „предадем нататък“ съдбата на СУИЧЕ „Св. Кл. Охридски“ в ръцете на младите колеги. Те ще продължат и възродят авторитетното минало на училището ни. Ще пълнят очите ни с радостни сълзи винаги, когато си помислим или чуем за нашето училище.

Нека това малко огнище на знанието, чието крехко пламъче запалихме шепа хора да гори години, години след нас!

Учителите от начален етап на образование, ноември 2016 г.

Училището е жив организъм, който съществува и укрепва благодарение на отдадеността в работата, чувството за отговорност, новаторския дух и хармонията в отношенията между хората /учители, ученици, родители, служители, ръководство/. Откривам всички тези същностни елементи в нашето училище.

Работя в Средно училище с изучаване на чужди езици „Св. Климент Охридски“ от самото му създаване до днес и познавам проблемите и постигнатите успехи. Вярвам, че най-доброто за училището ни предстои. И то наистина ще се случи!

Елена Гьошкова, учител по български език и литература

С право мога да нарека Средно училище с изучаване на чужди езици „Св. Климент Охридски“ моето училище, защото в него работя повече от двадесет години. Една голяма част от моя съзнателен живот е свързан с него. Познавам всички стъпки, по които сме преминали с ученици и учители за изграждането и утвърждаването му като учебно заведение, в което са съхранени и творчески осмислени образователните традиции.

Ежедневната ми работа е свързана с много позитивни моменти, упорит труд и отговорност. Задачата на всички нас, учителите, е не само образователна, но и възпитателна, изисква не само всеотдайност и неуморност, но и проява на доброта и човечност. Моята награда са усмивките и успехите на учениците. Щастлива съм, когато виждам, че моето старание провокира в тях интерес и жажда за нови знания.

Анелия Димитрова, учител по български език и литература

Работата на учителя е предизвикване на интелекта и духа в трудното начинание да се подкрепя младият човек в неговия път. Нашето училище е интересна и вълнуваща среда, която оценявам високо. Всеотдайността на педагозите е забележителна и вярвам, че учениците го чувстват, оценяват и разбират добре.

Татяна Сарина, учител по български език и литература

Училището е моят втори дом. То е радост и вълнение, копнеж и усъвършенстване. Всеки ден с учениците откриваме нови пътища към познанието и това ни прави щастливи и задръжни. Като едно голямо семейство се учим как да бъдем по-добри и как, с борбен дух, да се справяме с трудностите, които животът ни поднася всеки ден.

Училището - това е моето реализирано Аз!

Дияна Парахулева, учител по български език и литература

За мен училището е Храм, в който ние учителите извършваме духовно просвещение, в замяна на което получаваме удовлетворение. Това е вътрешно просветление, което се подхранва от желанието и мечтите на младите хора за знания и бъдеща реализация в живота. И тази духовна връзка остава между нас завинаги като неразделна част, като нещо много свидно.

Магдалена Димитрова, учител по история и цивилизация

Училището за мен е една симфония, която звучи ту тъжно, ту весело и главни герои в нея са децата.

Йосиф Капачки, учител по музика

През есента на 1984 г. в ПГ „Кирил и Методий“ са създадени две паралелки в първи клас с изучаване на руски език по модела на руските училища в България. В гимназията от VIII до XII клас – първокласници, наистина необичайно!

Седем години по-късно, през 1991 г., паралелките, изучаващи чужд език, формират самостоятелно училище „Св. Климент Охридски“, а изучаването на чужди езици още в началните класове го прави уникално за времето си. Надявам се да възродим изучаването на различни езици още в началната училищна степен.

Соня Ризова, начален учител

СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“ е моето работно място, където се срещам с любимите си ученици и общувам с моите колеги. Всеки ден, прекаран в училище, е предизвикателство, творчество и ново начало, което обещава реализация и успехи.

Ели Бундова, учител по английски език

Ако трябва да отговоря кратко – училището за мен е минало, настояще, бъдеще. Тук работя от 30 години, все още в училището преминават делниците ми, а бъдещето ще доведе в класните стаи и моите внуци. Целият ми живот е свързан със СУИЧЕ „Св. Кл. Охридски“ и затова мога да кажа – училището е моята съдба.

Ася Миленкова, начален учител

Нашето училище е повод за моята гордост. Гордея се с всеки мой ученик. Станаха добри хора, добри граждани, можещи, знаещи. Всеки върви по своя път напред и нагоре. Това е за мен нашето училище. Нашето училище е моята лична история. Място, в което е целият ми съзнателен живот досега. Всичките ми радости, тревоги, скърби минават в него и през него.

Светла Велева, начален учител

Когато през 1991 г. започнах работа в СУИЧЕ, бях щастлива, че станах част от колектива на най-новото и най-предпочитаното училище в града. С годините то се превърна не само в мое работно място, където надеждата и доверието в погледите на моите ученици ми даваха вдъхновение, където с удоволствие общувах с колегите, но и място, където израснаха и получиха истински старт в живота моите дъщери, а аз разбрах, че да бъдеш учител не е просто професия, а призвание. Днес съм щастлива, че колективът на СУИЧЕ продължава да работи със същия ентузиазъм и дръзновение, а нашето училище се наложи като едно от най-престижните в града. Честит юбилей!

Пенка Ангелова, учител по английски език

За мен училището е едно от вълшебните места, покрай които времето минава и ти не остаряваш. Заобиколен си от вечна младост и красота, срещаш невероятни личности и създаваш приятелства за цял живот, изграждаш пълноценни хора. Училището дава шанс на учителите за усъвършенстване на човешки и професионални умения, но то е институцията, която превръща нашите деца в млади хора с широки познания за света, по чужди езици, родна и чужда култура, дава самочувствие за успешен старт в живота.

Росица Чанева, учител по английски език

Място на себеотдаване, място, където давам своя скромнен принос за интелектуалното и личностното развитие на учениците.

Иван Дерменджиев, учител по английски език

Нашето училище означава много за мен. Вече 11 години с усмивка прекрачам прага му, за да уча бъдещите Айнщайн, Елвис, Гьоте и Дега. Минавам през двора, огласен от тупане на топка и детска глъч, за да вляза в сградата, която не прилича на никоя друга училищна сграда в света. Черната дъска ме чака – за да я изпълня с думи и изрази. Белият тебешир леко се рони и сякаш се сипе в косите ми, които неусетно побеляват.

Звънецът ме изненадва в най-интересната част от урока. Много често в нашето училище започва и свършва денят ми. И когато това се случи, заспивам спокойно с усещане за добре свършена работа.

Нашето училище е мястото, където учат децата ми. То е и мястото, където съм постигнала най-големите успехи в кариерата си.

За мене моето училище е моето минало, моето настояще и моето бъдеще.

Елеонора Лазарова, учител по английски език

Училището е мястото, където всеки ден срещам прекрасни млади хора, усмихнати и енергични, готови във всеки момент да те изненадат с креативно мислене и вълнуващи идеи. За мен смисълът на ученето е да израстваш всеки ден, за да можеш да държиш живота си в ръце и да имаш право на избор. Щастлива съм, че мога да участвам в това израстване и след години да се радвам от сърце на техните лични и професионални успехи.

Маргарита Спинова, учител по информационни технологии

Връщането ми в училище като учител ме отвеща всеки ден в ученическите ми години, в спомени за добри приятели, мили моменти и безграничен оптимизъм. Разбрах какво значи да учиш другите, но и какво значи да се учиш от колегите си, да знаеш, но и да се съмняваш, да искаш още и да търсиш, защото, търсейки, откриваме себе си.

Надя Димитрова, учител ЦДО

Английски език

Човек, който знае чужди езици, притежава безценно богатство.

Изучаването на чужди езици е важно средство за опознаване на културата, традициите и начина на живот на други народи, способ за развиване на личностни умения, разширяване и обогатяване на мирогледа на нашите деца. В нашето училище акцент се поставя не само на учебното съдържание по чужд език, но и на практическото приложение на наученото в разнообразни проекти, езикови състезания и извънучилищни дейности. За успешната реализация на чуждоезиковото обучение са необходими специалисти, затова и учителите по чужд език в училище се стремят непрекъснато да усъвършенстват методите си на преподаване и да повишават професионалното си ниво, като участват в работни срещи, квалификационни курсове, уебинари.

От най-ранна възраст учениците показват умения по езика, като участват в открити уроци, представят песни и драматизации на чужд език, изработват тематични табла и кратки презентации.

По традиция в училището се провежда националното състезание по правопис на английски език „Spelling bee“, в което вече от няколко години най-малките участници са от трети клас. През 2016 г. отлично се представиха Силвена Йовчева от VII клас и Лилия Василева от V клас, които заеха 4-то място на регионалния кръг.

През 2015 година учениците от V клас създадоха две творчески книги на английски език - едната с 16 приказки, в които предметите оживяват, а животните имат човешки качества, а другата със стихотворения, написани по зададена схема.

На Второто национално състезание по английски език за България /Pearson Longman/, за Национален кръг, след отлично представяне на тестовете се класираха двама ученици - Симона Велева и Димитър Бундов от VII клас.

Талантливи ученици от нашето училище с радост се включиха в конкурсите за постери на чужд език „Хобита на бъдещето“, „Моята родна страна“. За участие в конкурса „Митове и герои“ /Oxford University Press/ Симона Велева от VII клас и Мария Атанасова от VII клас получиха грамоти за изготвени табла с авторски рисунки и текст на английски език.

Наши ученици работиха съвместно с чуждестранни студенти от Американския университет, като организираха презентации и дискусии по глобални проблеми, участваха в международни проекти на училището, свързани с изготвяне на лично портфолио по чужд език, запознаване с климатичните и други глобални проблеми. Дейностите по проектите дадоха възможност на младите хора в училище да изградят незабравими приятелства, да придобият нови знания и мотивация за учене. През годините учениците показаха много добри резултати по английски език на изпитите за външно оценяване след VII и VIII клас, на държавните зрелостни изпити, като неговляма част от зрелостниците са приети в престижни европейски и американски колежи и университети.

С. Велева и Д. Бундов, VII клас

Учителите по английски език

Руски език

Да се пише за изучаването на руския език в нашето училище означава, да се започне от самото начало. Класовете се наричаха „руските паралелки“ и езикът се изучаваше от първи клас. Минахме през различни периоди и събития и оцеляхме, развиваме се и носим своя положителен емоционален заряд.

Няма как да изброим имената на всички наши възпитаници, които са оставили своята следа в паметта ни и в историята на училището. Прекрасни спомени от състезания, олимпиади и празници на руския език.

От самото основаване на училището руският език се изучава като първи и втори чужд. Към настоящия момент това е вторият профилиращ предмет за учениците от IX до XII клас.

2001 година донесе първото индивидуално място и третото отборно в Националния кръг на олимпиадата.

През 2003 година училището става базово за изучаване на езика и е един от инициаторите за създаване на Националната мрежа на базовите училища за изучаване на руски език.

През 2007 година СУИЧЕ „Свети Климент Охридски“ е организатор и домакин на Националния кръг на олимпиадата по руски език, в която участваха над 300 ученици от цялата страна.

Прекрасни и емоционални са спомените на Петър, Александър, Лора, Кристина и Елена, участвали в международни езикови школи и лагери в Москва и Санкт Петербург.

Незабравими за всички са участията в Националните конкурси „Гимнастюрка“, „Пусть всегда будет солнце“ и Международния конкурс за рецитатори „Живая классика“. Стефан Николов зае трето място на Националния етап и прекара една приказна седмица в Москва.

Зад всички тези горди и приятни спомени има огромен труд и желание за работа и успех, и от страна на децата, и от учителите. „Масленица“, „Русское чаепитие“, „Пасха“, „День „спасибо“, „День поэзии“ – това са само част от многото чудесни мигове, прекарани заедно в нашето училище.

Учителите по руски език активно участват в международни конференции с доклади и публикации, посветени на обучението по руски език като чужд и когато се обърнем назад виждаме, че неусетно стъпалата са много, следите са оставени чрез нашите ученици, които винаги ще носят искрата на руската култура и език в сърцата си.

Теодора Радева, Жана Лалева - учители по руски език

С. Николов, Москва, 2013 г.

Рая Николова с ученици от V клас, 2016 г.

Френски език

Часовете по френски език в СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“ преминават в дух на съчетаване на полезното с приятното.

Наред с теоретичните знания за езика, учениците се запознават с френскоговорящите страни и с живота във Франция, разширяват общата си култура, като придобиват знания за френската култура и цивилизация, културните ценности и постижения на Франция, развиват творческия си потенциал и креативното си мислене, като разработват екипни и индивидуални проекти, рецитират, пишат съчинения, правят презентации и пеят песни на френски език с огромно удоволствие.

По думите на Федерико Фелини „Един различен език е една различна представа за живота“. Като добавим към гореказаното факта, че много от бившите ученици на СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“ са вече успешно реализирани специалисти в международни и чужди компании, с право можем да заявим, че СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“ е училище за космополити.

Рая Николова, учител по френски език

Национален ученически конкурс, посветен на 1100 години от смъртта на свети Климент Охридски и 25 - годишнината от създаването на нашето училище СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“ – Благоевград

Едно от големите и значими събития, свързани с честванията на 1100 години от смъртта на свети Климент Охридски и 25-годишнината от създаването на нашето училище, беше Националният ученически конкурс за написване на историческо есе на тема „Заветите на първоучителя Климент Охридски“. Той се състоя през месец май 2016 година и беше организиран от СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“ – Благоевград, БНР - Радио Благоевград, РУО - Благоевград и със съдействието на Регионален исторически музей - Благоевград и ЮЗУ „Неофит Рилски“ - Благоевград. Конкурсът се проведе под патронажа на Андрей Новаков, член в Европейския парламент. Бяха представени 134 есета на участници от 25 области в страната и в две възрастови групи /VII - IX клас и X - XII клас/.

Учениците от нашето училище също се включиха активно и участваха с 34 есета. Есето на Мария Атанасова от VII клас беше класирано на второ място в конкурса, а наградата бе двудневно посещение в Европейския парламент в Брюксел по покана на г-н Андрей Новаков. Предметни награди бяха връчени на Теодора Тренчева от VII клас, Илия Шилов от VIII клас, Илиян Лазаров от X клас и Елиана Илиева от XI клас.

Тържественото обявяване на наградите беше на 13 май 2016 година в Голямото звукозаписно студио на Радио Благоевград.

Магдалена Димитрова, учител по история и цивилизация

ЗАВЕТИТЕ НА ПЪРВОУЧИТЕЛЯ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ

Историческо есе

Много и разнородни са заветите, оставени от най-талантливия ученик на светите братя – Климент Охридски. Неслучайно той следва техния път, като се стреми да бъде полезен на хората, сред които живее и на които проповядва християнските идеи. „...Както е казал премъдрият Соломон: „На устните на премъдрия се намира знанието...“ Тази мисъл, поместена в „Похвала за Св. Кирил Философ“, е като пътеводна звезда през целия жизнен път на Климент Охридски.

Още от ранна възраст Климент Охридски се присъединява към делото на светите братя Кирил и Методий и влага цялата си енергия в техните мисии. Животът му е белязан с много трудности и с житейски несгоди, ала е подчинен изцяло на една цел: разцвета на старобългарската книжнина през нейния Златен век.

Приносът на Климент Охридски за просветния процес в пределите на държавата е безспорен. На първо място са неговите личностни качества: той е целеустремен, неуморим и отдаден на делото. На второ място идва проповядването на достъпен език на новата за славяните религия. За епохата, в която живее и твори, навлизането на християнството сред славянските народи спомага изключително за обединяването им. Като учител и творец той полага усилия за приобщаването на неуките дотогава свои сънародници, като ги учи на славянски език. Неговата дарба се проявява и в оригиналните съчинения, които създава.

Като създател на Охридската книжовна школа в областта Кутмичевица (в днешна Македония) той усъвършенства славянската писменост и за седем години подготвя огромен брой свои последователи – около 3500 ученици. Обучава ги за бъдещи духовници и учители, които разпространяват православието и книжовността по цяла България.

В „Похвално слово за Кирил Философ“ се казва: „...той затъкна устата на вълците – еретиците триезичници“. Идеята за равенството на всички езици и народи е изключително прогресивна за времето си. Това е идея на братята Кирил и Методий, която е напълно споделена от автора. Мотивът за гоненията, на които са подложени славяните от страна на консервативните защитници на дотогавашното положение (да се чете и пише само на старите езици), показва духовната устойчивост на Климент Охридски. Доказателство за това е и неговият принос за засиления просветен процес. Създава преводи от гръцки език и сам е автор на множество съчинения, които изпъкват със своите художествени качества.

Като виден просветен и религиозен деец Климент Охридски споделя и друга фундаментална идея на Солунските братя. Тя отново е застъпена в „Похвално слово за Кирил Философ“, където се казва: „...този преблаген отец и учител на нашия народ... просвети безброен народ, който тънеше в мрака на невежеството.“ Необходимостта от просвещение ускорява процеса на славянизация на населението. Важно условие за това е хората да бъдат единни по отношение на език и вяра, защото само така могат да запазят своята идентичност във времето. Доказателство за това са последвалите столетия чуждо иго, на което народът устоява, уповавайки се единствено на вярата.

Като творец Климент Охридски създава основните жанрове в старобългарската литература – похвално слово и житие. Чрез тях той придава идейност и насоченост на творбите. В някои произведения се обозначава и като пламенен публицист, акцентирайки върху актуалните проблеми на епохата. Преди всичко обаче е разпознаваем като религиозен деец. Това е видно от християнското усърдие, с което разяснява ценностите на християнската религия и с уменията да убеждава и напътства любознателните и жадни за знания хора. В подкрепа на казаното е и историческият факт, че през 893 г. в българските черкви е въведено богослужение на славянски език, а Климент Охридски е ръкоположен за епископ на Величката епархия. Трите книжовни школи – Охридска, Преславска и Търновска по-късно – създават и определят народностното самосъзнание на българите.

За първи път в старобългарската литература се налага идеализираният образ на героя, който има реален прототип – Константин-Кирил Философ. Метафорите внушават представата за свършена и чиста личност: „Със своето благочестие и красота той изгря на земята като слънце“, „светна като слънце с трисветли зари“. Пристрастното отношение към Константин-Кирил Философ е видно. То обаче е в съзвучие с актуалните и днес внушения, направени от Климент Охридски. Те се основават на идеите, че духовният живот на човека е този, който оставя следа след него. Също така достойни за уважение са онези, които първи са проправили пътя напред и нагоре към постигане на висши цели.

Борбата на Климент Охридски срещу невежеството, суеверието и „греховния мрак“ са неговите свещени завети. И в съвременното ни общество тези идеи намират своето място. Те помагат на личностите да намерят своето призвание и мястото си в обществения живот.

Климент Охридски е почитан и славен като един от родоначалниците на българското училище. Името на такава значима фигура от времето на Златния век на България с гордост се носи от много учебни заведения в цялата страна.

Мария Атанасова, VII клас, СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“ - Благоевград, 2016 г.

Ти, създателю на свещените букви,
даде надежда и светлина
на многото твои духовни чеда.
Даде на всички славяни азбука нова
и нов път към светла бъднина.

Да бъде делото ти вечно
за почит пред света!

Ани Друсанска, VI клас, 2016 г.

М. Атанасова, Брюксел, юни 2016 г.

Постиженията и наградите на учениците говорят за нас...

Царимира Георгиева и Еленко Велков преподават изобразително изкуство на деца от различни възрастови групи. Творци и професионалисти, които приемат работата си за свое призвание. Те знаят, че всяко дете е много индивидуално и уникално като характер. В часовете на тези преподаватели децата рисуват приказни светове, случки от всекидневието им, картини, с които усъвършенстват естетическата си образованост. За учениците часът по изобразително изкуство е както отговорно занимание, така и време, в което им се позволява да разкрият напълно своето въображение. Преподавателите се стараят да запазят творческия дух с интересни теми, техники и разговори. Опитват се да осигурят на учениците необходимата свобода на работа и мислене, така че и те един ден да създадат своите шедеври.

Рисунките на техните възпитаници участват в национални и международни изложби. С гордост споделят, че техни ученици са сред първенците на национални конкурси по изобразително изкуство. Техни възпитаници са удостоени с първо място в раздел „Приложно изкуство“ в Националния ученически празник „За хляба наш“, организиран от МОН, Община Благоевград и Обединен детски комплекс - Благоевград: 2016 г. на Никол Стойкова от VIII клас; 2015 г. на Петя Петкова от VI клас; 2014 г. на Гергана Георгиева от VIII клас; 2013 г. на Милена Ичева от VII клас; 2012 г. на Магдалена Малинова от VI клас; 2011 г. на Никол Хайтова V клас;

Царимира Георгиева и Еленко Велков са сред наградените учители от Община Благоевград по случай 24-ти май за принос в развитието на образованието и науката.

Никол Стойкова, VIII клас, 2016 г., „Каменна дантела“

„Радва ме фактът, че много от децата споделят, че продължават развитието си в посока на изобразителното изкуство именно заради любимите си учители по рисуване. Най-голямото признание за мен е да зная, че съм успяла да насоча талантивите деца в правилната посока и съм показала пътя на творческото им развитие. В разговор често се сещам за думите на Пабло Пикасо, който казва: „Всички деца са творци. Проблемът е как да останеш творец, когато пораснеш.“ Именно това е и моята основна цел като художник педагог да запазя твореца в детето и да му покажа как да използва творчеството и фантазията в живота си“ - споделя Царимира Георгиева.

„В Средно училище с изучаване на чужди езици „Св. Климент Охридски“ - Благоевград, работя от 2000 година като учител по изобразително изкуство, а от 2008 година като помощник-директор по учебната дейност. През тези години с интерес и много вълнение наблюдавам личностното израстване на учениците – малките и неуверени деца се превръщат в хора, подготвени да поемат трудния път на живота. Но за мен още по-вълнуващ е творческият процес на учениците, смелостта и ентузиазмът им при сблъсък с белия лист и изобразителните материали. Тяхното огромно желание да рисуват и моделират – да създават изкуство.

Детската рисунка – толкова наивна и искрена и в същото време толкова зряла и завършена, направена с желание и любов, тя винаги може да ни грабне и да ни разходи в един красив свят, изпълнен с невероятни преживявания, да ни покаже красотата на природата, да ни върне в миналото или да ни заведе в бъдещето, да ни накара да се замислим или помечтаем. Това е мисията на детското изкуство, а аз като техен учител трябва да ги насърчавам, да предам знанията си и житейски си опит и най-вече да съхраня тяхната искреност“ - споделя в откровен разговор Еленко Велков.

Гергана Георгиева, VIII клас, 2014 г., „Стъклопис“

Петя Петкова, VI клас, 2015 г., „Мозайка“

Магдалена Малинова

Георги Георгиев през 2010 г. и Магдалена Малинова през 2011 г. са финалисти на Международен конкурс за рисунка „Децата рисуват своя руски свят“ с картините си „Лиса и жерав“ и „Покоряване на космоса от човека“.

Георги Георгиев

Александра Топалска, XI клас, участник в Националния кръг на олимпиадата по биология и здравно образование, гр. Варна, 7-8 април 2016 година

Илия Шилов, IX клас, участник в Национална олимпиада по история и цивилизация, гр. Пловдив, април 2015 година.

Учениците ни винаги през тези години активно са участвали във всички спортни прояви, организирани от общината или други институции. Отборите на училището ни по баскетбол, футбол, шахмат, тенис на маса, колоездене, лека атлетика, млад огнеборец са в челната тройка. Всяка учебна година се провеждат вътрешно - училищни първенства по футбол, народна топка, щафетни игри, организират се екскурзии, излети, походи.

Галина Хаджийска и Божидар Николов, учители по физическо възпитание и спорт

Ученическият парламент на СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“ - Благоевград, е организиран с цел да събира, обменя и популяризира мненията и идеите на изявени ученици в различни сфери с просветна цел. Благодарение на този ученически парламент /съвет/ през последните няколко години училището се включва в множество изяви: участие във филма „Св. Климент - просветител български, чудотворец Охридски“; в дарителска акция към фондация за множествена склероза - „МС Общество България“, клон Благоевград. Дарението се осъществи с продажба на лентички за съпричастност; поучителна лекция за превенция - „Трафик на хора“.

Председателите на ученическия парламент Весела Симеонова и Елизабет Китанова членуват в „Детски парламент“, Благоевград, където сътрудничат в инициативи като: „АнтиСПИН“ кампания, организирана от РЗИ, Благоевград; участие в дискусия „Кръгла маса“ на тема „Характер“; инициатива за провеждане на лекции в час на класа на тема „Против тютюнопушенето“ с лектор Бианка Равначка.

Ученическият парламент допринесе много за развитието и популяризирането на СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“ в град Благоевград.

Ученическият парламент и Р. Илиева, 2016 г.

В. Симеонова и Ел. Китанова

Училището ми даде възможност да се срещна с различни хора, всеки със своя индивидуален характер и особености.

Гордея се с всички наши възпитаници, които са израснали като личности и заемат достойно място в обществото. Щастлива съм, че съдбата ме е свързала с много мои колеги, с които ежедневно работим и заедно преодоляваме трудностите. Благодаря на родителите на нашите ученици, че са ни доверили най-скъпото нещо – децата си.

Руслана Илиева, педагогически съветник

Библиотеката при СУ с изучаване на чужди езици „Св. Климент Охридски“ започва своята активна дейност още с обособяване на училището като самостоятелно учебно заведение през 1991 година. През годините тя непрекъснато е укрепвала и затвърждавала позициите си на културно и информационно средище в учебното заведение. Вратите на библиотеката са отворени за цялата училищна общност, за всеки, който иска да се докосне до знанието, да усети вълшебството на словото.

Най-често задаваният въпрос към мен като библиотекар е: „Четат ли днешните ученици?“ и отговорът ми винаги е бил кратък и категоричен - „Да!“.

За всеки един от нас животът е книга и книгата е живот. Но много е важно дали сме знаещи и можещи, за да напишем своя роман - живот грамотно и без правописни грешки.

Виолета Узунова, библиотекар

25 години доверие

**Ние завършихме това училище,
а днес нашите деца черпят знания в него...**

Всеки човек има своя история. Има хубави и лоши моменти, има неща, с които се гордее, и такива, с които не особено. Когато чуя името СУИЧЕ „Св. Климент Охридски“, Благоевград, в мен изплуват чувства, спомени, вълнения и гордост, гордост от това, че съм човек, успял да бъде малка част от историята на това училище.

Благодарността ми към него е безкрайна. Именно то ме научи да обичам страната си, да познавам българската история, да вървя гордо, защитавайки родното. Именно то ми показа каква е цената на успеха и силата да бъдеш добър човек. Ученето ми помогна да намеря себе си, да се науча на уважение и дисциплина. Именно то ми помогна да намеря истински приятели, но ми показа и най-важното - каква е силата на познанието. Мога с гордост да заявя, че в моето училище разбрах какво значи да се учиш, да учиш другите, да знаеш и да се съмняваш, да искаш още и да търсиш, защото търсейки, откриваме себе си. И факт е, че моето училище успя. За това аз избрах моето училище, за училище и на децата си.

И не знам как ще продължат живота си след като завършат, но със сигурност знам едно, че училището ще остави следи в тях, които никога няма да забравят, защото то е светла и красива спирка по пътя наречен живот, откъдето тръгват, гонейки мечтите си.

Аз се гордея, че съм възпитаник на едно от най-престижните училища в Благоевград.

Надежда Андонова, випуск 1993, родител на Николай Андонов, VII клас

С удоволствие мога да нарека Средно училище с изучаване на чужди езици „Св. Климент Охридски“ – моето училище.

Четири години изпълнени с уют, топлина, смях, сълзи и много приятелства. С носталгия и умиление си спомням за учителите ми, които ме научиха да не се страхувам от грешките си, а да се изправам с гордо вдигната глава и да продължавам напред.

Връщайки се осемнадесет години назад, си спомням за деня, в който всеки един от класовете посади дърво. Това наше действие бе продиктувано от желанието и ние да оставим нещо на нашето училище.

Днес отново прекрочвам прага на Моето училище, но вече като родител. Моето дете е ученик тук.

Когато трябваше да избира училище за него, без колебание вече знаех кое ще бъде то – Моето училище.

Благодаря Ви!

С уважение: Гергана Митрева, випуск 1998, родител на Асен Асенов, VII клас

Училището – това е моето второ семейство от бивши и настоящи ученици. Това са всичките тези деца, които ми позволиха да вникна в тяхната детска душа, които бяха мои учители и допринесоха да получа педагогическо майсторство. За това по случай празника на училището искам да им кажа своето „Благодаря!“.

Поднасям на всички тях най-искрени благопожелания за здраве и сили, за ползотворни дела, за топлина и доброта, дарявани и получавани, за дни на радост с усмивки и веселие за мигове на сбъднати мечти!

Надя Костова, начален учител

Илонка Узунова, начален учител: „Учителската професия е призвание, част от мен и от моя живот. Няма нищо по-хубаво от това да работиш с децата, да ги изграждаш и водиш към знания и доброта! Нашето училище за мен е едно прекрасно място за работа, където можеш да се докоснеш до най-истинското на този свят - детската душа.“

Ученическа поезия

<i>Fish</i>	<i>Summer poem</i>
<i>Golden, Small</i>	<i>Hot sun</i>
<i>Swimming, Diving, Playing</i>	<i>Cold ice cream</i>
<i>Dog, Dog, Dog, Dog, Dog, Dog</i>	<i>Green grass</i>
<i>Licking, Roaring, Barking</i>	<i>Blue skies</i>
<i>Brave, Good</i>	<i>Big holiday</i>
<i>Dog</i>	<i>Small homework</i>
<i>Лилия Василева, V клас</i>	<i>Малин Широкашки, V клас</i>

In the Mall

<i>One big mall in the city.</i>	Зимата навън
<i>Two security guards in the mall.</i>	<i>Роклята ѝ побеляла, зимата е също бяла.</i>
<i>Three little children laughing in the toy shop.</i>	<i>Снежинки мънички навън падат и се сипят като в сън.</i>
<i>Four young ladies shopping in the shoe shop.</i>	<i>Весел смях ехти навън заедно със радостния звън.</i>
<i>Five nervous mums drinking coffee.</i>	

Мария Тасева,
V клас

Боряна Тотева,
IV клас